

забълежилъ множество чястны фактове; оно се допълня при това съ исканія-та нашего духа; понеже негово-то *исшинно* и *добро*, като се развива спорядъ законы-тѣ на разумъ-тѣ, и като привожда чястны-тѣ представленія въ формы-тѣ пространства и времени: вижда таково же съгласіе въ всичкій ходъ на естество-то. Въобще, всички-тѣ умственни познанія сѣ основани на понятіе-то на *исшино-шо* и на *добро-шо* и вещественно се опиратъ на него. — Тія познанія срѣщу мнѣніе-то на опытници-тѣ (емпиристи-тѣ), не трѣба да ги почитамы като най високи отвлеченія на разумъ-тѣ; понеже едно отвлеченно понятіе нѣма никакво съдържанье, както напимѣръ понятіе-то *бышіе* и пр: а умственни-тѣ познанія иматъ всякога едно тѣлно съдържанье и тѣ составляватъ единъ вещественъ предѣлъ на всички-тѣ отвлеченія що се направляватъ къмъ тѣхъ. Колкото по много же мы се трудимъ да ги представимъ като отвлеченны понятія, толкова по много откривамы въ тѣхъ една задлжителна сила за всички-тѣ разумны същества.

Дѣйствително, ніе не можемъ да си представимъ ни одного челоуѣкъ, макаръ и най зломисленнаго и злотворнаго, който бы въ съвѣсть-та си не оправдавалъ *исшинъ-шъ* и *добро-шо*: тѣ сѣ неизбѣжни исканія на неговій духъ; но разумѣва се че за да може онъ да ги сознае въ съвѣсть-та си, трѣба по напредъ да се освободи отъ всички-тѣ случайны ограниченія, които мы придобывамы отъ отхранѣтѣ, народны-тѣ, общественны-тѣ, домашны-тѣ обичай и проч:; понеже тія ограниченія представляватъ намъ рѣченны-тѣ умственны познанія подъ разны образы. — При това веѣки единъ челоуѣкъ на тойзи свѣтъ се труди да облѣче всички-тѣ си работы съ формѣ-тѣ на *правда-ша*, на *исшина-ша* и на *добро-шо*; тѣй, щото онъ се труди и измисленнѣ-тѣ си